VOTA
Votis cumulata,
&
VIRO
MAGNIFICO ac GENEROSO
DOMINO
JOHANNI GODOFREDO ROESNERO,

Inclutæ Thorunensium Reipublicæ
Pro-Consuli Dignissimo,
Præsidi p. t. Gravissimo,
Proto-Scholarchæ Meritissimo,
MÆCENATI ac PATRONO MAXIMO,
Ipsis Festi solennioris Nominalibus,
Sidere felici Anno 1719. d. 24. Junii
recurrentibus,
Rudi quidem Carmine, demissa tamen mente
ex sincero cordis adfectu
data, dicata, dedicata
ab
HENRICO REICHELIO,
subjectissimo Cliente.

THORUNII
Impressit Ioh. Nicolai NOBIL. SENAT. & GYMN. Typographus.

ROESNERE, PRÆSES Splendide Civium,
Stirps Æquitatis, Juſtitiæ { Parens, Decor,
Et GRATIARVM celſa Proles,
THORNIACIque Nitela Cœli,
Hac luce memet limen ad ædium
Siſto Tuarum, pulſo repagula,
Verum modeſte: quid negotî
Sit mihi forte rogas? habeto:
Favore motus, ductus & intimo
Amore vilem, ſed, veluti vides,
Ardentibus votis repletam
Offero (da veniam,) papyrum,
TV ſume parvum munus, & æſtima
Non munus ipſum, quod tenuiſſimum;
Sed hanc magis mentem Clientis,
Officio TIBI proniore
Devinctam: Vlyſſes nil habet, unica
Quam vota, grati pectoris indices,
Ingentibus quæ pro Potentis
Alcinoi meritis rependit.
Sic ipſe prorſus nil habeo, niſi
Hæc dona mentis: candida ſit Tua
Humanitas Humanitate
Alcinous meus! & ſoluta
Sunt, ecce, parvo grandia debita.
Hinc eſto ſaltim blandus, & his meis
Attende votis, (ne recuſes,)
Nominis hac TIBI luce dandis.
Sim curioſe (vos Superos rogo!)
Felix, & ipſis nonne beatior
Clientibus cunctis futurus,
Quos bonitas Tua rite ſervat?

Inſigne

Insigne mœstis Præsidium, mea
(*) Spes, Vrbis hujus Splendor & inclyte,
Phœbus TIBI claros honores
Elogia & peperit superba.
Haut absque magnis sat meritis Tuis,
Citare quæ si forsitan impigre
Hic allaborem, verba perdam,
Nec numerum capiet libellus.
Vrbs una (*Clarum Fraustadium* puta,)
Fovere Natum TE meruit suum;
Amplas Tuas sed nunc capax haut
Vna Thoruna fovere laudes.
Hæc namque tantum , Sacraque Curia,
Ornare quam TV non sine maximis
Conare curis, Templa porro,
Sunt documenta, Scholæque nostræ.
His plura jam jam pluribus addere
[Ni nota se se Gloria proderet,]
Vellem ; sed arctat me volentem,
Vt nequeam, nimii favoris
Augmen: minuto nam velut exitu
Sistuntur undæ fluctifrago impetu
Ebullientes, ne potessint
Rumpere per tenues meatus;
Sic oris, & sic servitium Styli.
Et sic loquelam pectoris intimam
Adfectus intercludit, alto
Gurgite qui vehemens redundat.
Quare silebo, nec brevibus nisi
Ex corde toto verba precantia
Præbebo cum votis, decenter
MAGNE PATRONE, TIBI sacratis.
Vitæ DATOR, SERVATOR & Optume,
Clemens DEVS, qui cuncta foves tua
Benignitate, ipsisque firma
Sufficis Vrbibus usque fulcra.
Laus summa semper, summus honor TIBI!
Quod PRÆSIDEM, quod MAGNIFICVM VIRVM,
Vrbis PATREM dignatus alma
NOMINIS euge ! videre Festa.
Queis cordis (ut fas,) ex penetralibus,
Mœrore pulso, reddere gaudia,
Et queis POTENTEM mente tota
Te DOMINVM celebrare potest.
Lætetur in TE, quin nova jubila
Eructet Ejus Spiritus, oraque
Cum plausibus multis jocisque
Carmina dent hodie sonora.
Occumbat omnis livor, ut hactenus,
Edax in ortu NOMINIS incluti,
Dudum referri rite digni
Cœlicolas (reor,) inter ipsos.

Ejusque

(*) JOHANNES p. anagr. EN IS NOAH.
Voc. autem נח sec. Gen. VI. v. 25. signif.
Solatium: ubi vero *Solatio* adhuc locus relinquitur, *Spei* quoque non denegatur.

Ejusque, Virtutum cumulum modo
Plenis honorum muneribus Dea
Æternet ingens Fama multos
Per Titulos memoresque Fastos.
Odora Laurus perpetuas velut
Frondes revelat ubere copia,
Comasque nobis usque mira
Explicat haut ſine laude pulchras;
Sic NOMEN Ejus Nobile, ſic Decus,
Sic & ſuperſtes Fama per æthera
Et longa currat ſecla, noſtris
Sic vireat vigeatque terris.
Fati ſed atrox Mors celeres alas,
Retardet, ac annis alios magis
Dignetur (HISKIA minor ne,)
Addere FONS Bonitatis annos.
JOANNIS ut ſic Feſta celebria,
Adjutus Alma NVMINIS hac Ope
Potente, lætus PRÆSES hicce
Rurſus ovansque videre poſſit.
Tantum. Preces ſed ſi tenues meæ
Adhuc valent quicquam dubio procul;
Hoc unicum præſens rogare
Inſto, mihi placide favebis.
Titanis ignes flammiter excitat
Menſis coruſci Junius: at mihi
Sat, flammulas ſi nempe amoris
Excitet iſte Tui perennes.
His jam valeto! quum mihi riſerit
Phœbus benigne, quumque beaverit
Majore me felicitate,
Dulciſonaque magis cicuta,
Majora poſthac, crede, dabo quoque.
Tuasque laudes, qua potero, canam
Promptus, paratus voce: faxit,
Sint rata, ſint mea vota! NVMEN.
TV mente ſaltim hoc excipias velim
Carmen ſat æqua, quod (fateor,) TIBI
Modis, adhuc & plane ineptis
Obtulit hæc mea Muſa metris.
Nil addo: ſed me dedo TIBI: DEO
Et Te TRI-VNI, qui regit omnia,
Commendo: Salve, vive felix
[Es meritus,] Pyliam ſenectam.

E C H O.

HEus! vigil Echo, cavis habitans in vallibus, omnis
Hisne meis metris Gratia dêerit? *Ech.* erit.
Indicio ſed quid? mihi dicito, fronsne ſerena
SVMMI PATRONI, an lectio grata? *Ech.* rata.
Aſt nimium vereor, ne forſan flebilis illa
Tu ſis Deceptrix, altera Thais: *Ech.* ais.
Ergone (da veniam quæſitis,) Carmine quamvis
Hocce rudi gratum me fore, reris? *Ech.* eris.]
O vox grata mihi! placide nunc, Echo, quieſce,
Sæpeque reſponſum da mihi tale: *Ech.* Vale!